

последния случай генералъ Гурко би дѣйствувалъ въ духа на съврѣменната военна наука, която, както е известно, счита за идеалъ: да се настѣпва стратегически и да се отбраняваме тактически. Може би въ всички тия разсѣждения и да има известна основателностъ, но не трѣбва да се забравя, че и бързотата, която заедно съ скритността даватъ внезапностъ е единъ отъ залозитѣ на успѣха; а досегашнитѣ сполуки на Передовоя отрядъ се дължеха прѣди всичко на тия фактори. Състава, силитѣ и цѣлитѣ на Передовоя отрядъ бѣха такъвизъ, че той можеше да изпълни пазначението си прѣди всичко като дѣйствува бързо и рѣшително.

Дѣйствиата на 7-й юлий и заеманието на прохода.

Сутринята на 7-мо число, генералъ Гурко се готвеше да повтори атаката. Българина, който бѣше пратенъ на 5-й вечерята въ Габрово, се завърна и донесе една записка отъ началника на Габровския отрядъ съ известие, че същия день той ще настѣпи отъ Габрово, и ще повтори атаката.

Силитѣ на генералъ Гурко къмъ това врѣме бѣха разположени по слѣдующия начинъ: въ с. Шипка 4-та стрѣлкова бригада, една българска дружина, Киевския гусарски полкъ, драгунската бригада (Астраханския и Казански полкове), 6 планински и 18 конни орждия. Всичко 5 баталиона, 24 орждия и 12 ескадрона.

Въ Казанлъкъ: 5 дружини, двѣ планински роти донската бригада, една сотня уралци, гвардейския полускадронъ и една планинска батарея. Всичко 5 $\frac{1}{2}$ баталиона, 13 $\frac{1}{2}$ сотни и 8 орждия.

Въ Хайнъ-кей за обезпечение на тила — единъ казашки полкъ.